

Næssjón sjó á Nás; höfðstopp
hunn. Fd. stú. Grunnur h.d. Varú. l.

næsson; sá. næsson

Sú næs gæi ut; sjón; oufluttet
as lækhor. Sundast delna; Sels sv.
Næssjón: 4.62. sk.

Edw. Sjöling 1933.